

Els articles de Joan Maragall

Visat núm. 2

(octubre 2006)

per Pere Maragall

Joan Maragall va escriure més de quatre-cents articles en diaris i revistes, la majoria en espanyol al *Diario de Barcelona*, llegit per la burgesia conservadora. No s'ha fet mai, encara, un estudi aprofundit d'aquesta prosa periodística d'opinió, però s'hi pot rastrejar l'evolució d'un pensament que abasta des de la crítica literària fins al comentari polític d'actualitat. En molts casos és possible fer un paral·lelisme entre els articles i la poesia de cada moment, que, si es relaciona amb l'abundant activitat epistolar, permet entreveure quins són els punts claus d'un pensament original que va molt més enllà de l'aparent liberalisme burgès i catalanista de què es recobreix.

L'estil literari de la seva prosa trenca sovint els esquemes argumentatius de la lògica, d'acord amb aquella idea de la «paraula viva» a què aspirava.

És difícil destacar alguns articles perquè n'hi ha molts que sorprenen per la seva vigència, per la capacitat de veure persones i esdeveniments amb una perspectiva que supera de molt el seu context immediat. Els articles escrits els últims anys, més escadussers, adquireixen el to d'una urgent imprecació adreçada als seus conciutadans: per exemple els escrits arran de la Setmana Tràgica de 1909, especialment «La iglesia cremada», o els escrits poc abans d'allitar-se per la malaltia que li dugué la mort, i que mostren l'esforç de síntesi dels grans temes que el preocupen: «Carta a una señora», «Los vivos y los muertos» i «La panacea».